

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2026-288

10.3.2026

Storebrand Livsforsikring AS

Sykeforsikringer/barnekasko

Barneforsikring – håndball – kneskade – finte – underlag – ulykkesbegrepet.

Forsikrede ble skadet under håndballtrening. I forklaring til foretaket, beskrev hun at skaden skjedde ved en «vanlig finteøvelse». Etter avslag fra foretaket under henvisning til manglende ulykkesmoment, ga forsikrede en presisering av hendelsesforløpet. Hun beskrev fysisk kontakt mellom henne og en motspiller under finten, samt at forsikredes fot hang igjen i underlaget. Foretaket opprettholdt avslaget. Saken reiste spørsmål om forsikrede hadde vært utsatt for en ulykkeskade, slik dette var definert i vilkårene. Nemnda la på bakgrunn av den tidsnære dokumentasjonen til grunn at forsikredes kneskade oppsto som følge av en vridning i kneet ved en vanlig finteøvelse på trening. Det var derfor ikke sannsynliggjort at skaden skyldes en «ytre» begivenhet som skjedde «plutselig». Nemnda ga foretaket medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede ble skadet under håndballtrening 15.5.24. I skadeforklaringen er hendelsesforløpet forklart som følger:

Jeg pådro meg skade i kneet under håndballtrening. Har røket fremre korsbånd og menisk i venstre kne.

Foretaket ba om en utfyllende forklaring 6.9.24. Forsikrede skrev 8.9.24:

... På trening fikk jeg en vridning i venstre kne og kunne ikke gå på eller bevege kneet de første dagene. Snakket med lagets fysioterapeut og ble videre henvist til MR. MR viste et avrevet fremre korsbånd og røket menisk i venstre kne. Jeg fikk oppfølging av fysioterapeut i vente på operasjon. Jeg opererte kneet i starten av august og driver med opptrening hos fysioterapeut nå.

Etter forespørsel om enda en nærmere forklaring, skrev forsikrede:

Som skrevet tidligere fikk jeg en vridning i kneet på trening. Dette skjedde ved en vanlig finteøvelse. Jeg tok en høyre venstre finte hvor kneet fikk en vridning.

Foretaket avsto kravet 4.10.24, under henvisning til manglende ulykkesmoment. I klage på vurderingen 26.11.24 fremgår:

[...] Dere skriver i avslaget at dere ønsker at jeg skal komme tilbake til dere om jeg synes at vurderingen baserer seg på feil faktagrunnlag.

Jeg mener at dere dessverre ikke har fått det fulle og hele faktagrunnlaget. Jeg var ikke klar over hvor detaljert beskrivelsen av hendelsesforløpet trengte å være. Skaden skjedde på trening under en kamplik øvelse, dvs. en finteøvelse der en motspiller skulle passeres. Jeg løp mot motspilleren og tok en venstre-høyre finte for å passere på høyre side. Hun gikk ikke på finten og fulgte meg mot høyre. Dette gjorde at jeg måtte endre plan og tok da en retningsforandring mot venstre for å passere på venstre side. I denne siste bevegelsen, som ikke var planlagt men ble framtvinget av at hun ikke gikk på den første finten, fikk jeg en vridning i venstre kne samtidig som venstre fot hang igjen i gulvet. I denne bevegelsen var jeg kommet så tett på motspilleren at det også var fysisk kontakt. Konsekvensen var at korsbåndet og menisken i venstre kne røk. Jeg mener at det her foreligger utenforliggende moment og ytre ukontrollerte begivenheter. Dette i lys av at jeg måtte endre planlagte bevegelse som følge av motspillers uventede bevegelse. Samt at foten hang

igjen i gulvet og at det var fysisk kontakt. [...]

Foretaket opprettholdt sin vurdering 2.12.24.

Forsikrede har i det vesentlige anført at den aktuelle skaden skal anses som en ulykke i henhold til forsikringsvilkårene. Her har det vært plutselig og uforutsett ytre begivenhet. Forsikredes bevegelse ble påvirket ved at en annen spiller gjorde en uventet bevegelse som førte til endring i planlagt bevegelse, og forsikredes fot hang fast i gulvet i finten. At foten hang fast i gulvet påvirket vinkelen på forsikredes kne og hvordan hun satte ned foten. Foretaket har brukt en for snever tolkning av begrepet «plutselig, uforutsett ytre begivenhet». Det er mer enn fysisk kontakt som kommer under «plutselig, uforutsett ytre begivenhet», se rettskraftig dom i Jæren tingrett (28.11.2014, 14-093478TVI-JARE), FSN-4884, FinKN 2024-219 og FinKN 2024-53.

Beskrivelsene av hendelsesforløpet kan heller ikke sies å være motstridende eller tegne et annet bilde enn den første forenklete beskrivelsen. Det er en naturlig utvikling i detaljnivået ettersom hun etter hvert forstår at det må beskrives veldig detaljert. Hvor detaljert blir klart etter det første avslag der det antas at ingen andre spillere har påvirket hendelsesforløpet. Det er da naturlig å gi mer detaljert beskrivelse når foretaket i sitt avslag skriver: «Dersom du mener at vår vurdering baserer seg på feil faktum eller annet, ber vi deg komme tilbake til oss med nærmere opplysninger». For forsikrede, som håndballspiller, har det vært underforstått at i en finteøvelse er det en annen spiller involvert.

Forsikringsforetaket har i det vesentlige anført at det ikke er tale om en ulykkesskade. Hva som ligger i ulykkesbegrepet er nærmere kartlagt i nemndspraksis; det må det foreligge noe uventet som ligger utenfor den alminnelige risiko som følger av den aktuelle aktivitet. Skader som følge av egne kroppsbevegelser, oppfyller etter nemndspraksis ikke kravet til ulykkeshendelse. Det foreligger noe ulike beskrivelser av hendelsesforløpet. Når det gjelder vektingen mellom forskjellige beskrivelser, har Høyesterett i HR-2018-2344-A oppsummert reglene for bevisbedømmelse i avsnitt 39-42. Der fremgår at det er særlig viktig ved bevisbedømmelsen å se hva som fremgår av nedtegnelser foretatt i tid nær opp til den begivenhet eller det forhold som skal klarlegges. Mindre vekt bør legges på opplysninger fra parter eller vitner med binding til partene som er gitt etter at tvisten er oppstått, og som står i motstrid til eller tegner et noe annet bilde enn tidsnære bevis. Foretaket mener at skaden – uavhengig av hvilken beskrivelse som legges til grunn – ikke skyldes en ulykkeshendelse. En finteøvelse som medfører at forsikrede får en vridning i kneet, kan i denne sammenheng ikke anses som en plutselig og uventet hendelse som omfattes av ulykkesbegrepet. Tvert imot vil en finteøvelse være en normal del av spillets gang og del av risikoen som er akseptert ved deltakelse i spillet, sml. FinKN 2021-488 og 2023-163. Særlig når man spiller på høyt nivå. Foretaket kan heller ikke se at det ble gitt straffereaksjon for aktuelle hendelse.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder om forsikrede har vært utsatt for en ulykke, slik dette er definert i vilkårene.

Det er forsikringsvilkårene som fastsetter hvilke hendelser som gir rett til utbetaling under forsikringen. Kun hvis vilkårene i forsikringen er oppfylt, har forsikrede rett på erstatning.

I vilkårene fremgår:

A.2.1 Hva forsikringen omfatter

Forsikringsforetaket svarer for ulykkesskade som rammer den forsikrede. Med ulykkesskade forstås skade på legemet forårsaket ved en plutselig ytre begivenhet – ulykkestilfelle – som inntreffer i forsikringstiden.

Det er sikker rett at kravstiller har bevisbyrden for at vilkårene for erstatning er oppfylt. Det betyr at forsikrede må sannsynliggjøre (dokumentere) i tilstrekkelig grad at skaden skyldes en ulykke,

altså en «plutselig ytre begivenhet». Det er også forsikrede som har bevisbyrden for at et gitt faktum fremstår som mest sannsynlig.

I denne saken er det gitt flere beskrivelser av hendelsesforløpet, og nemnda ser først på hvilket hendelsesforløp som skal legges til grunn som bevist.

Ved tvil om hvilke faktiske forhold som skal legges til grunn for den rettslige vurderingen, må de ulike bevisene vurderes og veies opp mot hverandre. I bevisvurderingen tillegger nemnda tidsnære bevis størst vekt. Særlig gjelder dette tidsnære beskrivelser foretatt av fagfolk for å få klarlagt en tilstand, som for eksempel nedtegnelser i legejournaler om funn og pasientens symptomer. Bevis som er tilkommet senere tillegges mindre vekt, spesielt opplysninger som har tilkommet etter at det oppstod uenighet med foretaket. Dette er i tråd med prinsippene Høyesterett har lagt til grunn for bevisvurderinger, jf. blant annet HR-2019-2336-A og Rt-1998-1565, og er dessuten et utslag av nemndas skriftlige saksbehandling. Nemnda har likevel tillatt opplysninger som utfyller eller presiserer de tidligere opplysningene, jf. 2014-480 og 2013-610.

I denne saken fremgår det av forklaringene som er gitt før første avslag, at skaden skjedde som følge av en vridning i kneet ved en vanlig finteøvelse på trening. Etter foretakets avslag, ga forsikrede opplysninger om at en annen spiller gjorde en uventet bevegelse som førte til endring i forsikredes planlagte bevegelse, og at foten hennes hang fast i gulvet i finten. Videre at hun på dette tidspunktet hadde kommet så nær motspiller at det også var kontakt.

Disse opplysningene tegner et noe annet bilde enn de tidsnære bevisene og er gitt etter at det oppstod tvist med foretaket. Slik saken er opplyst for nemnda, kan nemnda ikke se at de nye opplysninger om hvordan skaden oppstod er tilstrekkelig sannsynliggjort til at opplysningene kan legges til grunn. I tråd med Høyesteretts retningslinjer for bevisvurdering, har slike opplysninger lavere bevisverdi. For å sannsynliggjøre noe som ikke står i den skriftlige dokumentasjonen, kreves muntlig bevisførsel for de alminnelige domstolene, jf. for eksempel 2021-1 og 2020-932.

Slik saken er opplyst for nemnda, legger nemnda til grunn de mest tidsnære beskrivelsene av hendelsen, som er at skaden skjedde som følge av en vridning i kneet ved en vanlig finteøvelse på trening.

Det neste spørsmålet saken reiser er om kneskaden som forsikrede pådro seg som følge av en vridning i kneet ved en vanlig finteøvelse på trening, kan anses som en «skade på legemet forårsaket ved en plutselig ytre begivenhet».

Det er ikke tilstrekkelig at selve skaden skjer plutselig, men skaden må altså skyldes en «ytre begivenhet».

Nemndspraksis viser at en rekke skadesituasjoner faller utenfor fordi skaden ikke anses forårsaket av en ytre, fysisk begivenhet. Tydeligst er tilfellene hvor skademekanismen er forsikredes egen, forkjærte kroppsbevegelse, sykdom eller medfødte tilstander, se bl.a. avgjørelse FinKN-2013-119 og FinKN-2020-533. [...]. Ved idrettsutøvelse vil eksempelvis vridningsskader forårsaket av egen, forkjærte kroppsbevegelse og skader forårsaket av ordinære, planlagte hopp som ikke går som planlagt, falle utenfor ulykkesbegrepet. Skaden vil i disse tilfellene ikke være dekket av ulykkesforsikringen.

Slik saken er opplyst for nemnda, skjedde skaden nettopp som følge av en vridning i kneet ved en vanlig finteøvelse på trening, og det er dermed ikke sannsynliggjort i tilstrekkelig grad at skaden skyldes en «ytre» begivenhet som skjer «plutselig». Det foreligger dermed ikke en «ulykke» slik dette er definert i vilkårenes pkt. A.2.1, og vilkårene for utbetaling av invaliditetserstatning er da ikke oppfylt.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Birgitte Hagland (leder), Tonje Giertsen (bransjerepresentant), og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).